

begge ben på jorden og modtage alt med en naturlig glæde. Hans erindringsbog er derfor ikke blevet nogen højtidelig affære, men en mundret løbende fortælling, krydret med morsomme anekdotiske småtræk.

Finn H. Lauridsen.

H. P. Hansen: Kloge folk. Folkemedicin og overtro i Vestjylland. I. Anden forøgede udgave. (Rosenkilde og Bagger, 1960). 258 s.

I den række af nyudgaver, Rosenkilde og Bagers forlag foranstalter af H. P. Hansens værker, foreligger nu også første bind af Kloge folk, øget med enkelte afsnit. Der er næppe nogen tvivl om, at H. P. Hansen er overordentlig meget læst af kulturhistorisk interesserede, og det er derfor glædeligt at flere af hans bøger påny bringes på markedet. I den foreliggende fæstner man sig særligt ved det udmærkede kapitel om den mærkeligste af de gamle kloge folk, Laust Glavind, der i en årrække boede i Holstebro. Da bogen, som også i den tidligere udgave, er lagt an med skildringer af de enkelte personer, har det ikke kunnet undgås, at en hel del af kurbeskrivelserne, om end med små varianter, former sig som gentagelser. Man må ønske, at der engang vil blive foretaget en systematisk bearbejdning af dette rige stof.

Finn H. Lauridsen.

Meddelelser om Landsarkiverne for årene 1921-1955. (Munksgaard, 1960). 187 s.

Med dette bind om Landsarkivernes virksomhed fra 1921 til 1955 er omsider det hul helt udfyldt, som har eksisteret i rækken af beretninger om

arkivernes virksomhed, siden meddelelserne om årene 1916-20 udkom i 1922. For fremtiden skal der igen udsendes 5-årige beretninger, omfattende både Rigsarkivet og Landsarkiverne.

Meddelelserne om Landsarkiverne er ligesom det bind, der for et par år siden kom om Rigsarkivets virksomhed i samme periode, særdeles klart og overskueligt delt op. Kapitlet »Almindelige forhold og organisation« indeholder foruden regler om tilgængelighed m.v. en oversigt over Færøernes arkivvæsen og en skildring af oprettelsen af landsarkivet i Åbenrå. Begge disse afsnit er forfattet af fhv. rigsarkivar, dr. phil. Axel Linvald.

For benyttede af Landsarkiverne vil det være af særlig betydning, at der i bogen bringes lister over de privatarkiver, der i den omhandlede periode er afleveret til arkiverne. Blot skal man her være opmærksom på, at man må rådføre sig med registeret bag i bogen, hvis man vil vide, om en bestemt persons papirer er afleveret. Listerne er nemlig ordnet efter givernes navne, og det siger jo ikke meget om papirenes indhold.

Også afsnittet om kassationsbestemmelserne for arkivalier, der henhører under Landsarkiverne, fortjener at blive påagtet. Dog kan det være vanskeligt for den ukyndige at orientere sig i disse bestemmelser. Rigsarkivet burde ved lejlighed give en oversigt over de vigtigste principper for kassation; det ville være nok så oplysende for arkivernes benyttede som de detaljerede bestemmelser vedrørende de forskellige embeder.

Alt i alt må bogen karakteriseres som et værdifuldt hjælpemiddel for alle, der benytter arkivalier fra Landsarkiverne, og man hilser med tilfredshed, at meddelelser fra arkivvæsenet nu igen skal være en fast tilbagevendende publikation.

H. P. Clausen.